ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא
לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן ועשה
אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן
לפני יהוה מזובו ואיש כי תצא ממנו
שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב
וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים
וטמא עד הערב ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת
זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב
ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים
תהיה בנדתה וכל הנגעה בה תטמא עד הערב וכל אשר
תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא
וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב ואם על המשכב הוא
או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו יטמא
עד הערב ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה
עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב
עליו יטמא ואשה כי יזוב זוב דמה ימים
רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב
טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא כל המשכב אשר
תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל
הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה וכל
הנוגע בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר
תטהר וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה
והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד ועשה
הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה
הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה והזרתם את בני ישראל
מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני
אשר בתוכם זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת
זרע לטמא בה והדוה בנדתה והזב את זובו לזכר
ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה
וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם
לפני יהוה וימותו ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן
אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל
פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה
על הכפרת כזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר
לחטאת ואיל לעלה כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד
יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף
בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם ומאת עדת
בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד
לעלה והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו
ובעד ביתו ולקח את שני השעירים והעמיד אתם
לפני יהוה פתח אהל מועד ונתן אהרן על

שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה
וגורל אחד לעזאזל והקריב אהרן את
השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה
ועשהו חטאת והשעיר אשר עלה עליו
הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר
עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו
וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר
החטאת אשר לו ולקח מלא המרחת
גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא
חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית
לפרכת ונתן את הקטרת על האש לפני
יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר
על העדות ולא ימות ולקח מדם הפר
והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני
הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו
ושחט את שעיר החטאת אשר לעם
והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה
את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו
על הכפרת ולפני הכפרת וכפר על הקדש
מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל
חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן
אתם בתוך טמאתם וכל אדם לא יהיה
באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד
צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל
קהל ישראל ויצא אל המזבח אשר לפני
יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם
השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב
והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים
וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל וכלה
מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת
המזבח והקריב את השעיר החי וסמך
אהרן את שתי ידו על ראש השעיר החי
והתודה עליו את כל עונת בני ישראל
ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם
על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי
המדברה ונשא השעיר עליו את כל
עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר
במדבר וכא אהרן אל אהל מועד ופשט
את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש
והניחם שם ורחץ את בשרו במים במקום
קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את
עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד
העם ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה
והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס

בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל
המחנה ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת
אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ
למחנה ושרפו באש את עורתם ואת בשרם ואת
פרשם והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו
במים ואחרי כן יבוא אל המחנה והיתה לכם
לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש
תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח
והגר הגר בתוככם כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו שבת
שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם
וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו
לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש
וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת
המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר
והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל
מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה
יהוה את משה
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר
אשר צוה יהוה לאמר איש איש מבית ישראל
אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר
ישחט מחוץ למחנה ואל פתח אהל מועד לא
הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם
יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא
מקרב עמו למען אשר יביאו בני ישראל את
זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם
ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי
שלמים ליהוה אותם וזרק הכהן את הדם על
מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח
ניחח ליהוה ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירים
אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם
לדרתם ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל
ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או
זבח ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו
ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו ואיש איש
מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל
דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה
מקרב עמה כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו
לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא
בנפש יכפר עלכן אמרתי לבני ישראל כל נפש
מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל
דם ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם
אשר יצוד ציד רוח או עוף אשר יאכל ושפך
את דמו וכסהו בעפר כי נפש כל בשר דמו

בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו
כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת וכל נפש
אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר ואם לא יכבס
ובשרו לא ירחץ ונשא עונו
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם כמעשה ארץ
מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ
כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקותיהם
לא תלכו את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו
ללכת בהם אני יהוה אלהיכם ושמרתם את חקתי
ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני
יהוה איש איש אל כל שאר בשרו
לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה
ערות אביך וערות אמך לא תגלה
אמך הוא לא תגלה ערותה ערות
אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוא
ערות אחותך בת אביך או בת
אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן
ערות בת בנך או בת בתך לא
תגלה ערותן כי ערותך הנה ערות
בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה
ערותה ערות אחות אביך לא
תגלה שאר אביך הוא ערות אחות
אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא ערות
אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דודתך
הוא ערות כלתך לא תגלה אשת
בנך הוא לא תגלה ערותה ערות
אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא
ערות אשה ובתה לא תגלה את
בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה
שארה הנה זמה הוא ואשה אל אחתה לא תקח
לצרר לגלות ערותה עליה בחייה ואל אשה בנדת
טמאתה לא תקרב לגלות ערותה ואל אשת
עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה ומזרעך
לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך
אני יהוה ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה
הוא ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה
ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא
אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים
אשר אני משלח מפניכם ותטמא הארץ ואפקד
עונה עליה ותקא הארץ את יושביה ושמרתם
אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל
התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם כי את
כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם